

سُورَةُ الْقَمَرِ

بِسْمِ اللَّهِ خُودَا الرَّحْمَنِ ئهوپه‌ری میهره‌بان و به به‌زه‌ی (ناوێکی پیرۆزی خودایه) الرَّحِيمِ ئهوپه‌ری به‌خشنده (ناوێکی پیرۆزی خودایه)

اقْتَرَبَتْ نَزِیک که‌وته‌وه السَّاعَةُ رُوزی قیامه‌ت وَانْشَقَّ - الْقَمَرُ و مانگ -شه‌ق بوو (۱) وَإِنْ و نه‌گه‌ر یَرَوُا ببینن

آیة (هه‌ر) نیشانه‌ی (موعجیزه‌ی) یَعْرِضُوا (ئه‌وه) پشت هه‌لده‌که‌ن وَیَقُولُوا و ده‌لێن سِحْرُ جادوو و سحرێکی مُسْتَمِرُّ به‌رده‌وامه (۲)

وَكَذَّبُوا و به‌درۆیان دانا و بروایان نه‌هیتا وَاتَّبَعُوا و که‌وته‌ه دواى أَهْوَاءَهُمْ چه‌ز و ئاره‌زوسکانی خۆیان وَكُلُّ و هه‌موو أَمْرِ کارئیکیش

مُسْتَقَرُّ جیگیر بووه (۳) وَلَقَدْ و به‌دنیایى جَاءَهُمْ بۆیان هات مِّنْ لَّهِ الْأَنْبَاءُ هه‌واله‌کانما ئه‌وه‌ی که فِيهِ -

مُرْدَجَرُّ داچله‌کان و سه‌له‌مینه‌وه یه‌کى.. -تیادایه (۴) حِكْمَةٌ - بِالْغَةِ ئه‌وپه‌ری -حیکمه‌ته فَمَا جا چی تُغْنِ سود بدا

النُّذُرُ ترساندنه‌کان و ئاگه‌دارکردنه‌کان (۵) فَتَوَلَّ جا پشتیان عَنْهُمْ لیبکه یَوْمَ ئه‌وپوژه‌ی يَدْعُ بانگ ده‌کا الدَّاع بانگاره‌که إِلَى بۆ

شَيْءٍ نُّكْرٍ شتێکی زۆرناله‌بار (۶) خُشِعَا أَبْصَارُهُمْ بینایان یَخْرُجُونَ ده‌رده‌چن مِّنْ لَّهِ الْأَجْدَاثِ گۆره‌کان

كَانَهُمْ وه‌ک ئه‌وه‌ی ئه‌وان جَرَادٌ کولوگه‌لیکی مُنْتَشِرٌ په‌رش و بلاو بن (۷) مُطْعِنَ إِلَى به‌خێراى ئه‌رپۆن بۆلای الدَّاع بانگاوازاکار -

يَقُولُ - الْكَافِرُونَ کافره‌کان -ده‌لێن هَذَا ئه‌وه یَوْمٌ رُوزێکی عَسِرٌ زه‌حمه‌ته (۸) كَذَّبَتْ - قَبْلَهُمْ به‌رله‌وان قَوْمٌ هۆزی

نُوحٍ نوح -بى باوه‌ریانکرد ، فَكَذَّبُوا ئه‌وه‌بوو- عَبْدَنَا به‌نده‌ی ئیمه‌یان-به‌درق دانا و بروایان پینه‌کرد وَقَالُوا وگوتیان

مَجْنُونٌ (هه‌ر ته‌نها) شیتیکه... وَازْدَجَرَ و گه‌فی لیکرا و پیاى هه‌لشاخان (۹) فَدَعَا جا هاواری کرد و پاراپه‌وه له رَبِّهِ په‌روه‌ردگاری:

أَنِّي به‌راسی من مَغْلُوبٌ شکستخواردووم فَانْتَصِرْ ده‌کۆمه‌کم بکه و سه‌رم بخه (۱۰) فَفَتَحْنَا ئیترا- أَبْوَابَ ده‌رگاکی

السَّمَاءِ ئاسمان مان -والا‌کرده‌وه بِمَاءٍ به‌ئاوێکی مُنْهَرٍ به‌خور و لێزمه‌دار (۱۱) وَجَعَلْنَا و ته‌قاندمانه‌وه الْأَرْضَ زه‌وی

عُيُونًا به‌کانیاو گه‌لیک فَالْتَقَى جا گه‌یین به‌یه‌ک الْمَاءُ ئه‌وه‌ی ئاوه عَلَى له‌سه‌ر أَمْرٍ کار و فه‌رمانیک قَدْ که قُدِرَ ئه‌ندازی دانرابوو

(۱۲) وَحَمَلْنَاهُ و ئه‌ومان هه‌لگرت عَلَى له‌سه‌ر ذَاتٍ (شتی) خاوه‌ن أَلْوَجٍ چه‌ندین ته‌خته وَدُسِرَ ویزماران (۱۳)

تَجْرِي دەرۋا و دەجولئ بِأَعْيُنِنَا به چاودئیری ئیمه جَزَاءً پاداشئ لِمَن بۆ ئهوهی كَانَ - كُفِرَ برۋای پینه کرابوو و کوفری پیکرابوو

(۱۴) وَلَقَدْ و به دُنْیایی تَرَكَاها (که شتی که مان) جَیْئَلَا آيَةً وهک نیشانهیه کی گه وره فَهَلْ جا ئایا (ههیه) مِّن هِیج مُدِّرٍ په ندوه رگری؟

(۱۵) فَكَيْفَ جاچۆن كَانَ بوو عَذَابِي عه زابی من (بۆیان) وَنَذِرَ له گه ل ترساندن و ئاگادار کردنه وه کان (ی من) (۱۶)

وَلَقَدْ و به دُنْیایی یَسَّرْنَا - الْقُرْآنَ قورئانمان - ئاسانکردوه لِلذِّكْرِ بۆ یادکردنه وه فَهَلْ جا ئایا (ههیه) مِّن هِیج مُدِّرٍ په ند وه رگری؟

(۱۷) كَذَّبَتْ - عَادُ قهوی عاد - بئ باوه ریانکرد ، فَكَيْفَ جاچۆن كَانَ بوو عَذَابِي عه زابی من (بۆیان)

وَنَذِرَ له گه ل ترساندن و ئاگادار کردنه وه کان (ی من) (۱۸) إِنَّا به دُنْیایی ئیمه أَرْسَلْنَا ناردمانه عَلَیْهِم سهریان رِیْحًا (ره شه) بایئکی

صَرَصْرًا سارد و سِرِّ فِي له یَوْمَ بۆژئکی نَحْسٍ شوومی مُسْتَمِرٌّ به رده وام (۱۹) تَنْزِعُ - النَّاسَ خه لک - له بن دهر دئیی

كَانَهُمْ ههروهک ئه وهی ئه وان- أَعْجَازُ چه نندین قه دی نَحْلٍ دارخورما ی مُنْقَعِرٍ ناو کلۆر بوو- (بووبن) (۲۰)

فَكَيْفَ جا (سه یرکه ن و بیرکه نه وه) چۆن كَانَ بوو عَذَابِي عه زابی من (بۆیان) (۱۶) وَلَقَدْ و به دُنْیایی یَسَّرْنَا ئیمه-

الْقُرْآنَ قورئانمان - ئاسانکردوه لِلذِّكْرِ بۆ یادکردنه وه فَهَلْ جا ئایا (ههیه) مِّن هِیج مُدِّرٍ په ند وه رگری؟ (۲۲) كَذَّبَتْ -

ثَمُودُ (قهومی) ئه مود بِالنُّذُرِ به ترسینه ره کان - بئ باوه رپوون (۲۳) فَقَالُوا ئه وه بوو گوئیان أَبَشْرًا ئه ری مرقؤئ مِّنَّا له ئیمه

وَاحِدًا ته نها یه ک که س! تَتَّبِعُهُ به دوا ی بکه وین؟ إِنَّا به راستی ئیمه- إِذَا که وایی (گه ر وابکه یین) لَفِي هه رله ناو ضَلَالٍ گومراییک ..

وَسُعُرٍ وشیتیه ک ..- دایین (۲۴) أَلْقِيَا ئایا- الذِّكْرُ یادکه ره وه که ی (قورئانی) - دراوه عَلَیْهِ به سه ری مِّن له یَبْنِئَا نیوان ئیمه دا بَلْ به لکو

هُوَ ئه و كَذَّابٌ زۆر درۆزی أَشْرُ خۆبه زلزانه (۲۵) سَيَعْلَمُونَ به لئنیایی- غَدًا سبه ی - ده زانن مِّن كِ یه الْكَذَّابُ ئه وهی زۆر درۆزی

الْأَشْرُ خۆبه زلزانه (۲۶) إِنَّا به دُنْیایی ئیمه مُرْسِلُو رِه وانه که ری النَّاقَةِ حوشتره که یین فِتْنَةً وهک تاقیکردنه وه هُم بۆیان ،

فَارْتَقِبْهُمْ جا چاودئیریان بکه وَأَصْطَبِرْ و دان به خوت بگره ، (۲۷) وَنَبِّئْهُمْ و هه وائیان پئ بده أَنَّ که وا الْمَاءُ ئاوه که قِسْمَةٌ به شکراره

یَبْنِئْهُمْ له نیوانیان كُلُّ هه ر شَرِبَ به شی خواردنه وه یه ک مُحْتَضَرٌ جئ و کاتی ئاماده بوونی دانراوه (۲۸) فَنَادُوا ئه وه بوو ئه وان بانگی-

صَاحِبُهُمْ هاوئه که ی خوځان -یانکرد **فَتَعَاطَى** ئیتر نه و هاته ژیریال و وه ریگرت **فَفَقَرَ** ئینجا سه ری بری ، (۲۹) **فَكَيْفَ** جا چوَن

كَانَ بوو **عَذَابِي** عه زابی من بوځان **وَنَذِرْ** له گهل ئاگداركردنه وان له مه ترسی (سه ریچی كردنم) (۳۰) **إِنَّا** ئیمه خوځان **أَرْسَلْنَا** ره وانمانكرده

عَلَيْهِمْ سه ریان **صَنِيعَةً** - **وَاحِدَةً** یهك -هاوارو دهنگی.. **فَكَانُوا** یهك سه ر بوون به **كَهَشِيمٍ** (شقی) وهك وشكه دار و قه سه ری

الْمُحْتَظِرِ جی و ری و لاغان و ژیری كه وتوو (۳۱) **وَلَقَدْ** و به دنیایی **يَسِّرْنَا** ئیمه- **الْقُرْآنَ** قورئان-مان ئاسانكرد **لِلذِّكْرِ** بو یادكردنه وه

فَهَلْ جا ئایا (هه یه) **مِنْ** (هیچ) **مُدَّكَرٍ** په ند وه رگری؟ (۳۲) **كَذَّبَتْ** - **قَوْمٌ** قهومی **لُوطٍ** لوط -به دروځان دانا و بروایان نه هیئا

بِالنَّذْرِ به بیدار كه ره وه ترسینه ره كان (۳۳) **إِنَّا** به دنیایی ئیمه **أَرْسَلْنَا** ناردمانه **عَلَيْهِمْ** سه ریان **حَاصِبًا** ره شه بایهك.. **إِلَّا** جگه له

آلَ كهس و كار (ه برواداروكانی) **لُوطٍ** لوط **نَجَّيْنَاهُمْ** رزگارمانكردن **بِسَحَرٍ** به كاتی به ره به بیان (۳۴) **نِعْمَةً** وهك نازو نیعمه تی **مِنْ** له

عِنْدَنَا لایه نی خوځمانه وه **كَذَلِكَ** ئاوا **نَجَّيْ** پاداشت نه دهینه وه **مَنْ** نه وهی **شَكَرَ** سوپاس گوزاری كردی (۳۵) **وَلَقَدْ** به دنیایی

أَنْذَرَهُمْ بیداری كردنه وه و ترساندنی له **بَطْشَتْنَا** لیدانی توندی ئیمه **فَتَمَارَوْا** كه چی نه وان راری و گومانیان كرد **بِالنَّذْرِ** له بیداركه ره وه كان

(۳۶) **وَلَقَدْ** به دنیایی **رَاودُوهُ** هات و چوون وهه ولی رازی کرنیان دا بو ده ستبه رداربوونی **عَنْ** له **ضَيْفِهِ** میوانه كه ی ،

فَطَمَسْنَا نه وه بوو ئیمه کویرمان كرد **أَعْيُنُهُمْ** چاوه كانیان **فَذُوقُوا** دهی بجیژن **عَذَابِي** عه زاب و نه شكه نجه ی من

وَنَذِرْ و ترساندنه كانم (ئاكمی گوی پینه دانیان) (۳۷) **وَلَقَدْ** به دنیایی **صَبَّحَهُمْ** به ره به یانی لیکردنه وه **بُكْرَةً** به یانی زوو **عَذَابٌ** عه زابیکی

مُسْتَقَرٌّ قورس و جیگیر (۳۸) **فَذُوقُوا** دهی بجیژن **عَذَابِي** عه زاب و نه شكه نجه ی من **وَنَذِرْ** و ترساندنه كانم (۳۹) **وَلَقَدْ** و به دنیایی

يَسِّرْنَا ئیمه- **الْقُرْآنَ** قورئانمان -ئاسانكردوه **لِلذِّكْرِ** بو یادكردنه وه **فَهَلْ** جا ئایا (هه یه) **مِنْ** هیچ **مُدَّكَرٍ** په ند وه رگری؟ (۴۰)

وَلَقَدْ و بیگومان **جَاءَ** هات بو **آلَ** كهس و كار و داروده ستهی **فِرْعَوْنَ** فیرعه ون **النَّذْرِ** بیداركه ره وه و ترسینه ره كان (۴۱)

كَذَّبُوا به دروځان دانا و بروایان نه كرد **بِآيَاتِنَا** به ثایهت وموعجیزه كانمان **كُلَّهَا** گشتی ، **فَأَخَذْنَاهُمْ** جا نه وانمان گرت و راپیچمانكردن

أَخَذَ گرتی **عَزِيزٍ** (خودایه کی) بالادهستی **مُقْتَدِرٍ** توانادار (۴۲) **أَكْفَارُكُمْ** ئایان كافره كانی ئیوه **خَيْرٌ** چاكترن **مِنْ** له **أَوْلَئِكَمُ** نه وان

أَمْ يَنْ لَكُمْ هَتَانَه بَرَاءَةٌ بِي تَاوَان دَانَان و ئهستو پاكيه ك فِي (نوسراوه) له ناو الزُّبْرِ كيتابه ئاسمانيه كان (٤٣) أَمْ يَنْ يَقُولُونَ ده ئين

نَحْنُ ئَيْمَه جَمِيعُ كَوْمَه لَيْكِي مُنْتَصِرٌ سه ركه وتوو ين (٤٤) سَيِّئُكُمْ به دلياي دواي شكست دِيئِي و ژيرده كه وي اَجْمَعُ ئه وكومه له

وَيُؤَلِّونَ و ده خه نه دواوه الدُّبْرِ پاشه لِيَان (٤٥) بَلَى به لكو السَّاعَةُ ئه وكاته (رؤي قيامهت) مَوْعِدُهُمْ وادوي ئه وانه

وَالسَّاعَةُ وه (رؤي قيامهت) أَذْهَى سه ختر وَأَمْرٌ وتاثيرشه (٤٦) إِنَّ به راسِئِي الْمُجْرِمِينَ تاوان باره كان فِي له ناو

ضَلَالٍ گومرايه كن.. وَسُعْرٍ له گهل شِيَتِيئِك.. (٤٧) يَوْمَ رُؤْيِي يُسْحَبُونَ راده كي شيرين فِي له ناو النَّارِ ئاگرا عَلَى به سه ر

وَجُوهِهِمْ ده موچاويانا ، ذُوقُوا ده بچيژن مَسَّ به ركه وتي سَقَرَ (دوزه خ) (٤٨) إِنَّا به راسِئِي ئَيْمَه كُلَّ هه موو شَيْءٍ شَتِيك مان

خَلَقْنَاهُ خه لقركدوه بِقَدَرٍ به بَرِيك وئندازه ي.. (٤٩) وَمَا وه- أَمْرُنَا كارو فه رمانِي ئَيْمَه (-جوري) نَبِيَه إِلَّا ته نها وَاحِدَةً به كِي

كَلَجٍ وه ك تروسكه و تروكاي بِالْبَصْرِ به بينايي (٥٠) وَلَقَدْ و به دئنيايي أَهْلَكْنَا ئَيْمَه- أَشْيَاعَكُمْ پيشينه كاني ئيوه مان -له ناو برد

فَهَلْ جا ئايا (هه يه) مِنْ هِيچ كه سي مُدْرِكٍ په ندوه رگري (٥١) وَكُلُّ و گشت شَيْءٍ شَتِي فَعْلُوهُ كردوويانه فِي (نوسراوه) له ناو

الزُّبْرِ كيتابه كان (سجلى فريشته ي نوسه ري كار و كرده وه كان و لوحى محفوظ) (٥٢) وَكُلُّ و هه موو صَغِيرٍ بچوكيك وَكَبِيرٍ وگه وره يه ك

مُسْتَطَرُّ نوسراوه (ديردير) (٥٣) إِنَّ به دئنيايي الْمُتَّقِينَ له خوداترس و پاريزكاران فِي له ناو جَنَاتٍ باخاتيک وَنَهْرٍ وروبارگه ليكن

(٥٤) فِي له مَقْعَدٍ دانيشتگاهي كِي صِدْقٍ راست و چاك عِنْدَ لاي مَلِكٍ پادشاهي كِي مُقْتَدِرٍ توانادار (٥٥)